

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/121/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816010452
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2017:8816010452.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanému S. N., J.. X.X.XXXX, Y. G. I. J. Y., G.Á. XXXX/XX pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. februára 2017 takto

rozhodol:

Obžalovaný S. N., J.. X.X.XXXX I. I. J. Y., Y. G. I. J. Y., G. XXXX/XX, nezamestnaný,

uznáva sa za vinného, že

dňa 17.4.2016 v čase okolo 15.00 hod. vo Vranove nad Topľou, ulici Ondavskej, v areáli Mestského trhoviska, po príchode ku skladu predajne textilu „TOMMY“, na ktorom na ľavej spodnej časti plášt'a vyhol trapézový plech a cez takto vzniknutý otvor zo skladu predajne povytáhoval a následne odcudzil 8 ks teplákov rôznych farieb a veľkosti a 8 ks bielych tričiek rôznych veľkostí, ktoré sa naložil do vreca, ktoré našiel pri predajni v kontajneri, čím týmto konaním spoločnosti TOMMY DIADE s.r.o., so sídlom Čemernianska 118/55, Vranov nad Topľou, IČO: 48 223 727 škodu krádežou podľa odborného vyjadrenia v sume 198,40 eur, pričom čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/32/2014 zo dňa 27.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.11.2014 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním a spáchal čin, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený

t ý m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona

z a t o m u u k l a d á

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ju na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá mu povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti TOMMY DIADE s.r.o., so sídlom Čemernianska 118/55, Vranov nad Topľou, IČO: 48 223 727 škodu v sume 198,40 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal na obžalovaného obžalobu pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Na pojednávaní vykonanom dňa 15.2.2017 obžalovaný po poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o spáchaní skutku uvedeného v obžalobe prijal a súčasne v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhradou škody.

Obžalovaný uviedol, že toho času je nezamestnaný, aj keď som pracoval na základe pracovnej zmluvy, ktorú súdu predložil, podmienky práce, ako aj mzda neboli také aké boli dohodnuté a sľúbené, tak teraz už nepracuje. Je stále slobodný, má však družku, s ktorou majú už dve maloleté deti, mladšie sa narodilo v júni 2016. Iné vyživovacie povinnosti nemá. Je evidovaný na úrade práce, no keďže nemá ešte 25 rokov, tak nevznikol mu nárok na žiadne dávky, iba v prípade, že by vykonával aktivačné práce. K trestu uloženému v trestnom rozkaze uviedol, že tento sa mu zdá prísny a taktiež nesúhlasil s tým, že by ho mal vykonať v ústave so stredným stupňom stráženia. Bol už vo výkone, no bol som aj amnestovaný. Nikdy nebol ešte podmiennečne odsúdený a preto si myslí, že ak by mu súd v tomto konaní uložil podmienku, tak by to bolo dostačujúce alebo keby mu bol uložený napr. trest povinnej práce.

V záverečnej reči odsúdený uviedol, že si uvedomuje, že sa dopustil protiprávneho konania, že nie svätý a že trest mu patrí, ale napriek tomu považuje trest v trvaní jedného roka a so zaradením do stredného stupňa za prísny, preto žiadal, aby mu súd buď trest zmiernil, alebo ho zaradil do minimálneho stupňa stráženia, nakoľko potom by mal lepšie podmienky na podmiennečné prepustenie. Tiež uviedol, že si je vedomý toho, že ako mladý sa dopúšťal zlých vecí, ale teraz sa chce polepšiť, chce žiť lepšie, starať sa o družku, ktorá má aj zdravotné problémy, ako aj zabezpečovať starostlivosť svojim deťom.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný sedemkrát súdne trestaný, pričom ostatné odsúdenie bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12T/199/2013, kde bol uznaný rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/46/2015 vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa 194 ods. 1 Tr. zák., prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. ako aj z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák., pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/32/2014. V konaní sp. zn. 2T/23/2014 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. a podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmiennečne so zaradením so ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 22.8.2015, uložený trest bol ukladán ako súhrnný trest za súčasného zrušenia trestu uloženého obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 0T/21/2014, v ktorom konaní mu bol uložený trestným rozkazom zo dňa 22.4.2014 uložený za prečin podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trest odňatia slobody nepodmiennečne na 5 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z výpisov z registra priestupkov súd zasa zistil, že obžalovaný bol za obdobie od júla 2011 priestupkovo postihnutý celkovo šesťkrát, pričom ostatné dve postihnutia boli za skutok zo dňa 17.9.2015 a to za dopravnú nehodu, kde bola obžalovanému uložená pokuta a zákaz vedenia motorových vozidiel a za

skutok zo dňa 3.2.2016, kedy sa obžalovaný dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a bola mu uložená bloková pokuta.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 0T/21/2014 súd zistil, že trestným rozkazom zo dňa 22.4.2014 bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 1.5.2014.

Vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/32/2014 bol obžalovaný trestným rozkazom zo dňa 27.1.2014 uznaný za vinného z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona a pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona bol obžalovaný na jeho výkon zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 0T/21/2014 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Ostatné odsúdenie obžalovaného je v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 12T/199/2013 a to rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/46/2015, ktorým zrušil rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/199/2013 zo dňa 12.11.2014 a uznal obžalovaného vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa 194 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. ako aj z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák.. Podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/32/2014, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, vzhľadom na to, že tento trest považoval za dostatočný

Mesto I. J. Y. vo svojej správe uviedlo, že obžalovaný v meste nezastáva žiadne verejné funkcie. Na mestskom úrade v evidencii priestupkov vedú záznam o tom, že dňa 27.2.2014 a 17.3.2016 sa dopustil porušenia VZN č. 70/2005 požívaním alkoholických nápojov na verejnosti, ktoré konanie bolo riešené mestskou políciou dohovorom. Podľa udania mesta je slobodný a bezdetný a nie je im známe skutočnosť, či je v pracovnom pomere.

Spoločnosť K. U. N..V..Q.. so sídlom v K. oznámila, že obžalovaný bol v spoločnosti zamestnaný od 1.5.2016 do 15.5.2016 ako pomocný manipulačný robotník, svoje pracovné povinnosti si plnil k spokojnosti nadriadených, hrubé porušenie pracovnej disciplíny nemal, k pridelenej práci pristupoval kladným spôsobom a voči jeho správaniu neboli žiadne výhrady.

Zástupca za poškodenú spoločnosť uplatnil nárok na náhradu škody v sume 198,40 eur, ktorá suma predstavuje cenu za 8 kusov teplákov po 12,90 eur a 8 kusov tričiek po 11,90 eur, tak ako škoda bola vyčíslená aj v odbornom vyjadrení vystavenom poškodenou spoločnosťou za tepláky zn. Atlantic rôzne veľkosti a tričká bielej farby s malým ornamentom.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák., pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej

prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

V rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. U obžalovaného súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona), inú poľahčujúcu okolnosť súd nevzhliadol.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný trest uložený mu v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/32/2014 uložený vykonal, pričom trest mu bol ukladaný ako mladistvému a súčasne týmto rozhodnutím bol zrušený výrok o treste uložený mu v konaní sp. zn. 0T/21/2014 a v konaní sp. zn. 12T/199/2013, kde bol rovnako obžalovaný uznávaný za vinného ako mladistvý, pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na zahladzujúce účinky, ktoré nastali v zmysle ust. § 121 Trestného zákona a u ostatných odsúdení rovnako nastali účinky zahladenie, neboli splnené podmienky pre pričítanie priťažujúcej okolností podľa § 37 písm. m) Tr. zák, teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Taktiež vo vzťahu k odsúdeniu pod sp. zn. 2T/32/2014 nemohol súd prihliadať na toto ako priťažujúcu okolnosť, nakoľko v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadať ako v danom prípade na priťažujúcu okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, keďže obžalovaný bol uznávaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák. a predmetné odsúdenie je zákonným znakom skutkovej podstaty spíňajúcim podmienku odsúdenia v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch.

Takto postupom podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona pri prevahe zistených poľahčujúcich upravil hornú hranicu trestnej sadzby, ktorá pri prečine krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, z ktorého bol obžalovaný uznávaný za vinného, je v rozpätí 6 mesiacov až 3 roky a postupom podľa ods. 4 uvedeného paragrafu znížil hornú hranicu o 10 mesiacov (1/3 z rozdielu hornej a dolnej hranice, t.j. 36 - 6 mesiacov, t.j. 30 mesiacov) a ukladal trest v takto upravenej trestnej sadzbe v rozpätí 6 mesiacov - 26 mesiacov a jednak vo vzťahu k osobe obžalovaného ako aj vo vzťahu k okolnostiam tejto trestnej veci považoval za primeraný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Súčasne však súd vzhľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že nie sú splnené podmienky pre podmienený odklad výkonu uloženého trestu odňatia slobody, ale že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovaného je nevyhnutné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, keďže na tohto nepôsobili dostatočne preventívne ani predchádzajúce odsúdenia a v nich uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, keď skutku v tejto trestnej veci sa obžalovaný dopustil len osem mesiacov po vykonaní trestu vo veci 2T/32/2014 (vykonanie trestu 22.8.2015 a skutok 17.4.2016) a taktiež ani necelé dva mesiace potom, čo bolo rozsudkom krajského súdu skončené trestné stíhanie vo veci 12T/199/2013, aj keď súd rozhodol o upustení od uloženia súhrnného trestu. Súd pozitívne vníma prehlásenia obžalovaného o snahe polepšiť sa a viesť riadny život, zabezpečovať starostlivosť svojim maloletým deťom, no na druhej strane musí brať do úvahy vyššie uvedené ohľadom predchádzajúcich odsúdení, výkonu trestu a opätovného protiprávneho konania, či priestupkového konania, preto ak by boli prehlásenia obžalovaného vážne myslené, mal takúto možnosť už po vykonaní trestu v auguste 2015, no napriek tomu sa už v septembri 2015 dopustil priestupku na úseku cestnej dopravy, vo februári 2016 priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a taktiež bol riešený dohovorom aj za porušenie VZN mesta v marci 2016.

Obžalovaný bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, preto ho súd v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd nemohol brať do úvahy námietky obžalovaného v súvislosti so zaradením do ústavu na výkon trestu.

Trestný zákon v ust. § 48 ods. 4 pozná možnosť zaradenia do iného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, než do ktorého má byť odsúdený podľa ods. 2 zaradený, no súčasne vyžaduje splnenie ďalších podmienok a to ak súd má za to, že so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatela za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatela aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin.

V danom prípade však súd splnenie podmienok pre takéto rozhodnutie nevzhliadol a to najmä vzhľadom na vyššie uvedené ohľadom skorších odsúdení obžalovaného, ale aj berúc do úvahy, že už pri zaradovaní páchatela do ústavu na výkon trestu odňatia slobody vo veci 2T/32/2014 súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia postupom podľa uvedeného ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák. a obžalovaný sa po prepustení z výkonu tohto trestu dopustil skutku v tomto konaní.

Keďže boli splnené podmienky pre rozhodnutie súdu podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, súd zaviazal obžalovaného aj na náhradu spôsobenej škody poškodenej spoločnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.